

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af: „Forflag til Lov om Nætlæggelsen af Stamstutteriet ved Frederiksborg m. V.“

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2470 ff.)

Til denne Behandling var intet Ændringsforflag tilflet.

Lovforslagets samtlige tre Paragrapher, dets Titel og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling fattes under Et under Forhandling.

Indenrigsministeren: Jeg vil blot tillade mig at gjentage, hvad jeg har udtalt ved første Behandling, nemlig at jeg ikke i nærværende Dieblik seer mig istand til at gaae ind paa denne Lov. Jeg har hyltret, at jeg var fuldkommen villig til at lade Sagen underføge, men at jeg maatte tage den under nærmere Overveielse, før jeg kunde tage Beslutning i saa Henseende. Jeg anseer den for at være af den Vigtighed, at den ikke bør afgjøres, før der har været Leilighed til at tage den under nærmere Overveielse.

M. Sage: Jeg maa meget beklage, at den høitærede Minister ikke kan gaae ind paa Loven, men jeg haaber, at det ved nærmere Overveielse vil blive muligt for ham at give sit Samtykke til et saa nyttigt Forflag. Jeg haaber ikke, at det skal møde nogen videre Modstand ved anden Behandling, og at det maa komme til en Endelighed ved tredie Behandling, helst naturligtvis med den høitærede Ministers Medhjælp.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets § 1 (see Tillæg A., Sp. 1655—56.)

vedtoges med 52 Stemmer mod 12.

Lovforslagets §§ 2 og 3 (see sammesteds) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Titel

vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Derefter fattes Sagens Overgang til tredie Behandling under Afstemning, og vedtoges med 50 Stemmer mod 12.

Ændringsforflag til Sagens tredie Behandling indkaldtes til førstkommende Loverdag Aften Kl. 10.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af: Forflag til Lov angaaende en Forandring i Fremgangsmaaden ved Capitelstaxtens Ansættelse. (Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1601—2).

F. Mourier - Petersen: Jeg maa vedblivende fastholde den Paastand, som jeg har søgt at gjøre gjældende ved denne Sags tidligere Behandling her i Thinget og ligeledes i det Udvalg, der har været nedsat, og hvoraf jeg har været Medlem, at der ikke er nogen tilstrækkelig Anledning til at gjøre Forandring i den bestaaende Tilstand. Jeg troer, at den Maade, hvorpaa Capitelstaxten nu ansættes, er heldig, efter som Resultatet, hvortil man kommer, maa anses for temmelig rigtigt, idet Capitelstaxten hverken sættes for høit eller for lavt. At den skulde sættes for høit, troer jeg man paa ingen Maade tør paafaae, efter som det er notorisk, at man i Reglen vil kunne sælge Kornet til Capitelstaxten, og som oftest endogsaa 1 eller 2 Mk. over Capitelstaxten. Smidlertid er det ganske vist, at den stete Forandring med Hensyn til Underøvrighedernes Lønning, idet endeel af deres Løn beregnes eller vil blive beregnet efter Sæd, vil bevirke, at Underøvrighederne derved komme i et noget andet Forhold, nemlig som Nydere og ikke som Ydere. Dette er efter min Mening den eneste Grund, der skulde være tilstede, for at gjøre en Forandring som den her foreslaaede; men jeg vil dog henstille, om man troer, at den Ubetydelighed af Underøvrighedernes Løn, som der kan være Tale om, at Capitelstaxten kan faae Anvendelse paa, vil være tilstrækkelig An-